

Ιερά μνήμη των Πολιούχων και Ελευθερωτών της νήσου Χίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών](#)

Ακολουθεί η επίσημη ενημέρωση εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου επί τη Ιερά μνήμη των Πολιούχων και Ελευθερωτών της νήσου Χίου, Αγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου:

Τήν 10ην καί 11ην Νοεμβρίου 2019 έτελέσθη, μέ έκκλησιαστική λαμπρότητα, κατάνυξη καί ιεροπρέπεια, αλλά καί έθνική ύπερηφάνεια καί συγκίνηση, ή Ίερά Μνήμη τῶν Πολιούχων καί Έλευθερωτῶν τοῦ νησιοῦ μας Ἀγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, ή όποία συμπίπτει μέ τήν ἀπελευθέρωση τῆς Χίου τήν 11ην Νοεμβρίου 1912.

Τὴν Κυριακὴ 10ὴν Νοεμβρίου ἑ.ἔ. ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν ἱστορικὴ Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ Νεοχωρίου Χίου, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου. Τὸν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκέρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ.

Ἐφέτος, ἡ Ἱερά Μνήμη τῶν Ἀγίων Βικτῶρων μεγαλύνθηκε μέ τὴ μεταφορά, γιὰ προσκύνηση καὶ ἁγιασμό τῶν πιστῶν, τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Φρουρίου πόλεως Χίου, ἡ ὁποία διασώθηκε καὶ μεταφέρθηκε ἀπὸ τὴν Κρήνη (Μ. Ἀσίας) κατὰ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922.

Ἡ Ἱερά Εἰκών μεταφέρθηκε τό πρωί τῆς 10ης Νοεμβρίου, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό σύμφωνα μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου ὅπως στόν ἐορτασμό τῆς ἱερᾶς Μνήμης τῶν Πολιούχων συμμετέχει καί ἱστορική εἰκόνα τῆς Παναγίας, μεταφερόμενη στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό ἀπό τόν Ἱερό Ναό ἢ τήν Ἱερά Μονή ὅπου φυλάσσεται. Ἡ ὑποδοχή τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος ἔγινε μέ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου πλαισιωμένου ὑπό Ἱερέων καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου, ἐκπροσώπων Πολιτιστικῶν Συλλόγων, τῶν Ἀρχῶν καί πλήθους πιστῶν.

Άκολούθησε Δέησης στό τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος Χίου μεταξύ ἄλλων εἶπε: «Ἐπραγματοποιήσατε σήμερα μιά Ἱερά Λιτανεία ἀπό τόν Ἱ. Ναό Ἀγίου Γεωργίου Φρουρίου ἀφοῦ, ἐτελέσατε καί Δέηση μπροστά στή σκοτεινή φυλακή τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Χίου Πλάτωνος (Φραγκιάδη). Ἡ Ἱερά ὁμως Λιτανεία τῆς εἰκόνας συνεχίζεται. Ἔχει τήν ἀπαρχή της στή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καί φθάνει στίς ἡμέρες μας, γιά νά συνεχισθεῖ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.

Μέ συγκίνηση ὁμως ἀναλογιζόμαστε ὅτι ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Εἰκόνας ὑψώνονταν τά χέρια τῶν πατέρων σας καί τῶν πατέρων τῶν πατέρων σας, ὅπως καί τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου Λιαδῆ γιά νά ἀντλήσουν ἐλπίδα καί δύναμη καί νά ζητήσουν τή μεσιτεία καί σκέπη της στό Ἀρχιπέλαγος καί τά νησιά μας. Εὐχόμεθα νά ὁλοκληρωθεῖ κάποτε μέ τήν εὐδοκία τοῦ Θεοῦ ἡ Λιτανεία αὐτή τῆς εἰκόνας μέ τήν ἐπιστροφή καί τοποθέτησή της ἀπό ἐκεῖ πού προῆλθε».

Επίσης στον Ί. Μητροπολιτικό Ναό Χίου μεταφέρθηκε από τον Μητροπολιτικό οίκο Σημαία, ή οποία έπήρθη στο θωρηκτό «ΑΒΕΡΩΦ», τό θρυλικό πλοίο τών νικηφόρων Βαλκανικῶν Πολέμων 1912 - 1913, δωρηθεῖσα τό 2012 από τον τότε Αρχηγό ΓΕΝ Ναύαρχον Κοσμά Χρηστίδη στον Σεβ. Μητροπολίτη Χίου, Ψαρών καί Οίνουσσῶν κ. Μάρκο καί κοσμεῖ τό Γραφεῖό του.

Ακολούθησε στό λιμενοβραχίονα τῆς πόλεως Χίου ή ἔπαρση τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Σημαίας (150 τ.μ.) προσφορά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Μάρκου, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης Μαυρουδῆ Βορίδη, τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἑργασίας κ. Παναγιώτη Μηταράκη, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχη Παντελῆ Μπουγδάνου, τοῦ Δημάρχου Χίου κ. Σταματίου Κάρμαντζη, τοῦ Διοικητοῦ τῆς 96 ΑΔΤΕ Ταξιάρχου κ. Σταύρου Παπασταθοπούλου, πλήθους Ἀρχῶν καί πολιτῶν, ὡς καί Σπουδαστῶν τῆς Α.Ε.Ν. Μηχανικῶν Χίου ἐνῶ τιμές ἀπέδωσε τό στρατιωτικό ἄγημα τῆς 96 ΑΔΤΕ.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας στό σύντομο μήνυμά του ἐπέλεξε τούς στίχους τοῦ ποιητῆ Σπύρου Παναγιωτοπούλου « Κρατάει ή Ἑλλάδα κλάδο ἐλιάς...μά ξέρει...νά σκορπᾷ κεραυνούς μέ τ' ἄλλο χέρι».

Κατά τόν Ἀρχιερατικό Μέγα Ἑσπερινό ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος, πλαισιούμενος ὑπό τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ συνοδεύοντος τόν Σεβ. Μητροπολίτην Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιον, τοῦ συνόλου σχεδόν τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καί Διακόνων καί μέ τήν συμμετοχή πλήθους πιστῶν, κυρίως νέων, μαθητῶν τῶν Σχολείων, τῶν σπουδαστῶν τῶν Α.Ε.Ν. Οἰνουσσῶν καί Χίου, τῶν πολιτιστικῶν Σωματείων, οἱ ὁποῖοι, ἀπό πολύ νωρίς, εἶχαν κατακλύσει τόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό. Στίς Ἱερές Ἀκολουθίες ἔψαλε ἡ Χορωδία τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Χίου “Ρωμανός ὁ Μελωδός” σέ δύο Χορούς ὑπό τήν Διεύθυνση τοῦ Ἀρχοντος Μαΐστορος τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί Χοράρχη τοῦ Συλλόγου κ. Δημητρίου Ἐλ. Ζαννίκου, ὡς καί τῶν Ἱεροψαλτῶν τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κ. Δημητρίου Δημητρακοπούλου καί κ. Ἀντωνίου Κυδώνη.

Μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολούθησε προεξαρχόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καί Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου πάνδημη καί μεγαλειώδης Ἱερά Λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων

τῆς Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας καί τῶν Ἁγίων Βικτώρων φερόμενων γιά πρώτη φορά, σέ στρατιωτικά ὀχήματα σέ δρόμους τῆς πόλεως, στόν κεντρικό λιμένα, τήν πλατεῖα καί τήν ἀγορά τῆς πόλεως, μέ τή συμμετοχή τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχῶν τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν καί τῶν Οἰνουσσῶν, τοῦ Στρατοῦ, τῶν Συλλόγων καί Σωματείων, τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., τῶν δύο Α.Ε.Ν., τῶν Σχολείων ὅλων τῶν τύπων καί τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Χίου.

Στήν πλατεῖα τῆς πόλεως, πλησίον τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Ἐθνομάρτυρος Πλάτωνος (Φραγκιάδου), ἐπί διαμορφωθείσης ἐξέδρας, ἐτελέσθη Δέησις μετά τήν ὁποία ὠμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Χίου γιά τήν πρόσκλησή του νά συμμετέχει στίς λατρευτικές συνάξεις γιά τόν ἑορτασμό τῆς μνήμης τῶν Πολιούχων Ἁγίων τῆς Χίου, Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, ὡς καί τῶν ἐλευθερίων τῆς Νήσου ἀπό τόν τουρκικό ζυγό τό 1912, ἐξέφρασε τήν χαρά καί τή τιμή νά εὐρίσκεται στό νησί, πού διακρίνεται γιά τό φυσικό του κάλλος, μέ τό ὁποῖο τό ἐπροίκισε ὁ Θεός, τόν Πολιτισμό του, τούς Ἁγίους του καί τή πρυτανεύουσα στόν κόσμον Ναυτιλία του, ἐξῆρε τήν ἱστορία τῆς Χίου ὡς τόπου μαρτύρων τῆς πίστεως, ἀγωνιστῶν τοῦ ἔθνους, ἀλλά καί εὐεργετῶν, ὡς καί τά κατορθώματά τους στή παγκόσμια ναυτιλία. Ἐτόνισε τή μεγάλη προσφορά τῶν Χίων στή σύγχρονη ἐποχή καί συνεχάρη τό Χιώτικο λαό γιατί, παρά τίς ποικίλες δοκιμασίες, ἀντιμετωπίζει ἡρωϊκά σύγχρονα προβλήματα, ὅπως τό προσφυγικό καί τό μεταναστευτικό, δίνοντας παγκόσμιο παράδειγμα μέ τήν ψυχραιμία καί τήν ἐνότητά του. Ἀναφερόμενος δέ στήν Ὁρθόδοξο Πίστη εἶπε ὅτι αὕτη εἶναι ὁ συνεκτικός κρίκος τοῦς Ἑθνους καί ὅτι αὕτη τό ἐκράτησε ἐνωμένο κάτω ἀπό τά δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιάς. Ἐδήλωσε δέ ὅτι μέ κάθε τρόπο θά εἶναι συμπαραστάτης σ' αὕτη τή δοκιμασία, ἡ ὁποία μόνο μέ ἐνότητα, ἀποφασιστικότητα καί ἡρωϊσμό μπορεῖ νά ἀντιμετωπισθεῖ.

Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς, 11ην Νοεμβρίου, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ὅρθρον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, καὶ ἀκολούθησε ἡ δισαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνατίου καὶ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνούσῶν κ. Μάρκου.

Τόν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στήν Εὐαγγελική περικοπή τῆς ἐορτῆς καί συγκεκριμένα στό στίχο «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν (Ἰωάν. 5, 16)» ἐτόνισε ὅτι καί σήμερα εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἐπίδειξη ἡρωϊκῆς στάσεως ἀπό μέρους τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι καί σήμερα ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν τόσο τό μῖσος γιά τή πίστη τους ἀπέναντι στό κοσμικό φρόνημα, ὅσο καί τή δίωξη ἀπό μέρους τῶν ἀνθρώπων σάν ἐπακόλουθο τοῦ μίσους, καί τέλος τό μαρτύριο, τήν προσφορά αὐτῆς τῆς ζωῆς τους, πρᾶγμα πού συμβαίνει σέ χῶρες ἐκτός τῆς Πατρίδος μας. Καί κατέληξε μέ τή προτροπή νά εἴμαστε μιμητές τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων μιμούμενοι τήν ἀλύγιστη πίστη, τό ἡρωϊκό φρόνημα καί τήν ἀποδοχή ἀκόμη καί τοῦ μαρτυρίου σάν ἐπισφράγισμα αὐτῆς τῆς πίστεως.

Στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος ἀπένειμε στόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιον, τό παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀγ. Ἰσιδώρου τονίζοντας τήν μεγάλη συμβολή του τόσο στά μεγάλα ζητήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πατρίδα μας ὅσο καί τήν

καθοριστική συμβολή του στην διοργάνωση από την Έκκλησία της Ελλάδος των έορταστικών εκδηλώσεων για τον έορτασμό των 200 χρόνων από την Ελληνική Έπανάσταση του 1821.

Ανταπαντώντας ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος και Άλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπλίτη Χίου κ. Μᾶρκο γιά τήν τιμητική αὐτή διάκριση τονίζοντας ὅτι θά εἶναι πάντοτε εὐλαβικός προσκυνητής τῆς Ἀγιοτόκου καί Ἡρωοτόκου Χίου μέ σεβασμό στή προσφορά καί τίς θυσίες τῶν Χίων γιά τήν Ἑλλάδα μας. Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι μέ τούς ἐπικείμενους έορτασμούς μᾶς δίνεται ἡ μοναδική εὐκαιρία νά ἀναβαπτισθοῦμε στό πνεῦμα τῶν πατέρων μας πού ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τοῦ Χριστοῦ τή πίστη τήν ἀγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία. Εἶναι μιά εὐκαιρία αὐτοκριτικής γιά τίς ἀδυναμίες μας (διχασμός), ἀλλά καί ὁραματισμοῦ γιά τήν Ἑλλάδα τοῦ μέλλοντος.

Μετά τήν άπονομή έτελέσθη, μέ έντονα συναισθήματα έθνικῆς συγκινήσεως, ή Έπίσημη Δοξολογία επί τῇ άπελευθερώσει τῆς πόλεως άπό τούς Τούρκους. Τόν Πανηγυρικό τῆς ήμέρας έξεφώνησε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος, ό όποίος έχει ώς κάτωθι:

Χίος, «έόρταζε τάς έορτάς σου, άπόδος τάς εϋχάς σου,διότι οϋ μή προσθήσωσιν έτι τοϋ διελθεΐν διά σου είς παλαίωσιν (Ναούμ 2,1)».

Μέ τήν μυσταγωγικήν συμμετοχήν τοϋ συλλειτουργοϋ άγίου Αρχιερέως, ό όποίος ήλθε άπό τήν γῆ τῆς Ίωλκοϋ, τήν εϋλαβῇ παρουσία τῶν έντίμων άρχόντων, τήν ένδοξη στάση τῶν παναγιοσκεπάστων στρατιωτικῶν καί τήν προσευχητική δέηση τοϋ χριστοφόρου χιακοϋ λαοϋ, τῆς φερελπίδος νεότητος καί τῶν εϋπλόνων ναυτικῶν μας, ένθυμούμεθα, τιμᾶμε,έορτάζουμε καί πανηγυρίζουμε σήμερα, κάτω άπό τόν πολϋφωτο οϋρανό τοϋ θόλου τοϋ πανσέπτου Ίεροϋ Μητροπολιτικοϋ μας Ναοϋ, τήν ήμέρα τῆς μνήμης τῶν Αγίων Βικτώρων, τῶν πολυνίκων τῆς πίστεως,καί τήν 107ην επέτειο τῆς άπελευθερώσεως τῆς μυροβόλου Χίου άπό δουλεία πέντε αίωνων τῶν Λατίνων Γενουατῶν καί τῶν Όθωμανῶν Τούρκων.

Έορτάζουμε τήν θεοδώρητη τό 1912 στήν Χίο έλευθερία, «ὅπως ἄν γνῶ γενέα έτέρα, υιοί οί τεχθησόμενοι,καί αναστήσονται καί άπαγγελοϋσιν αϋτά τοίς υιοίς αϋτῶν (Ψαλμ.77,6)».

Όμως, ή έλευθερία τῆς Χίου δέν ένεφανίσθη για πρώτη φορά τό 1912. Ή έλευθερία τῆς Χίου έχει ξεκινήσει άπό πολϋ μακρυά.

Τήν έχει έπικά τραγουδήσει ή όμηρική λϋρα στίς χιώτικες άμμουδιές τοϋ Όμήρου. Τήν έχει ήρωικά ένισχύσει ό Δριμάκος.

Τήν έχουν εϋεργετικά πλουτήσει ό Φησίνος καί ό Μέγων.

Τήν έχουν άθλητικά στεφανώσει ό Ξενοπείθης, ό Αγέλης, ό Δημήτριος, ό Εϋδημος Άπελλῶ καί ό Μάρκος Αϋρήλιος Ήρᾶς.

Τήν έχουν καλλιτεχνικά σμιλέψει ό Βούπαλος, ό Άνθερμος,ό Σώστρατος καί ό Μικκιάδης.

Τήν έχουν ρητορικά έξαγγείλει ό Αναξιμένης ,ό Θεόκριτος καί ό Θεόπομπος. Τήν έχουν άγιοπνευματικά χαριτώσει ό Άγιος Ίσίδωρος καί ή πεντηκοντάς τῶν Χίων Αγίων. Τήν έχει κατανυκτικά θυμιατίσει ό Κων/νος Μονομάχος στά ψηφιδωτά τῆς Νέας Μονῆς.

Τήν ἔχει ἥρωικά διασφαλίσει ὁ Κων/νος Δαλασσηνός.

Τήν ἔχουν προφητικά σπείρει οἱ Χιῶτες σύντροφοι τοῦ Ρήγα, ὁ Εὐστράτιος Ἀργέντης καί ὁ Ἀντώνιος Κορωνιός.

Τήν ἔχει φιλολογικά ὑπομνηματίσει ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς.

Τήν ἔχουν θυσιαστικά πορφυρώσει οἱ Χιῶτες τῆς Σφαγῆς.

Τήν ἔχει τολμηρά φλογίσει ὁ Κωσταντῆς Κανάρης.

Τήν ἔχει ἄλυτα σφιχτοδέσει στήν μαρτυρική του ἀγχόνη ὁ Ἐθνομάρτυς Μητροπολίτης Χίου Πλάτων Φραγκιάδης.

Αὐτή εἶναι ἡ ὄντολογική ὑπόσταση τῆς χιακῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία τό 1912 ἀπλῶς ἔτυχε τῆς ἐπικυρώσεώς της.

Ἀλλά ἀπό ἐκείνη τήν ἡμέρα συνεχίζει τήν ἀτέρμονη πορεία της.

Τήν σημαίνει ἀπ' τά καμπαναριά τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν Μοναστηριῶν μας.

Τήν κεντάει στόν πληγωμένο κορμό τῶν μαστιχοφόρων σχίνων.

Τήν ἀρωματίζει στίς εὐωδιές τῶν περιβολιῶν τοῦ Κάμπου.

Τήν πλοηγεῖ στά ταξίδια τῆς πρυτανεύουσας ἀνά τόν κόσμο χιώτικης Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Γι' ὅλα αὐτά πανηγυρίζουμε τούτη τήν στιγμή. Με ὅλους αὐτούς γιορτάζουμε τούτη τήν ὥρα. Ἐνωμένοι στήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική πίστη μας, ἔνωμένοι στήν ἔνδοξη Ἑλλάδα πατρίδα μας, ἔνωμένοι πάνω σ' αὐτά τά βράχια, πού ἀποτελοῦν τίς ἀκοίμητες βίγλες στά ἀνατολικά θαλάσσια σύνορα τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Εὐρώπης, ἀπ' τήν ἐποχή τῶν Μηδικῶν Πολέμων, κάθε φορά πού ὁ τόπος μας συναντᾷ τήν προκλητικότητα, ἔχοντας πάντοτε ὑπ' ὄψει μας τόν λόγο τοῦ Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, πού ἀκούσθηκε στήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, ὅταν ἐκηρύχθησαν οἱ νικηφόροι καί ἀπελευθερωτικοί Βαλκανικοί Πολέμοι 1912-1913: «Κόμματα, κύριοι, δέν ὑπάρχουν. Ὑπάρχει μόνον ἡ Ἐθνική σημαία, πέριξ τῆς ὁποίας ὀφείλομεν πάντες ν' ἀφιερωθῶμεν. Καθόσον δέν πρέπει ποτέ νά λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, ἥτις ηὐτύχησε νά ἐκπροσωπῇ τήν φαεινότεραν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὀφείλει πάντοτε νά εἶναι τό ὀρμητήριον καί ὄχι τό κοιμητήριον τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Ἀκολουθῶς, Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Μᾶρκος ἐτέλεσε «Τρισάγιον» στό ἡρῶο τῆς πόλεως καί στή συνέχεια παρακολούθησε τή μαθητική καί στρατιωτική

παρέλαση μέ τούς λοιπούς ἐπισήμους καί πλήθους κόσμου.

Τό απόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Χίου ἐπισκέφθηκε τήν Κ/Φ ΑΡΜΑΤΩΛΟΣ, πρόσφερε ὡς εὐλογία γιά τήν ἐπίσκεψή του τήν εἰκόνα τῶν Ἀγίων Βικτώρων, καί ἀπό τόν Πλοίαρχο καί τό πλήρωμα τοῦ σκάφους τοῦ ἐπιδόθηκε Πλακέτα μέ τό θυρεό τοῦ σκάφους. Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε στό πλήρωμα τοῦ σκάφους γιά τό ρόλο τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ στήν ἀπελευθέρωση τῆς Χίου τό 1912 καί γενικά τόν ρόλο τῆς Ναυτιλίας ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων ἕως σήμερα.